

Söder om
S. Finst. Hl
Hällingeberg Kr

1072 Uppm. Elsa Wiström
Akavastun

LUNDs UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1

Julfirande.

Från min hemtrakt finns det ej några särskilt viktiga sägner eller folkminnen. Man jag skall skildra några få, som jag hört min farmor berätta om.

I forna tider brukade männen på julafhton gå upp kl. 2-3 på morgonen och hugga julved. Då gjordes upp eldar av ris, för att de skulle se att hugga veden.

Julnatten skulle ett stort vedträd (eller jul- "Julhöna!" höna som den kallades) brinna hela natten.

För att höja trevnaden i hemmet, strödde man hackat granris på golvet.

Juldagsmorgon skulle alla till julottan. När de skulle tillbaka, tävlade de om att vara först hemma, ty den, som kom först, han skulle först få sin skörd inbärgad det året.

Julved.

Granris på
golvet.

Julottan.

1672

LUND UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

q.

Vidare förekom något, som kallades staffabulle. Staffabulle Familjerna gingo då till varandra och bjöde på mat tidigt på morgnarna. De började annandagsmorgonen och så hollo de på lika många morgnar, som de voro personer i familjen. Endast en person fick gå åt gången, men fanns det små barn, som ej kunde gå, fick någon äldre gå i dess ställe.

3. 3.

Tranedagen

eller "våfferdagen" brukade alla gå och lägga sig, medan solen var uppe.

1072

J
Småland
H. S. Fjöret
i
Källungeboda

Påskdagen.

Upp Elsa Ullstam
och brorsson

H. H.

Påskdagsmorgonen skulle man gå upp tidigt,
ty då skulle man få se solen dansa, sades det.

S. Gust. & d.
Hällingeberg, Småland

1072

Thörnefors brunn

LUND UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5. J.

Midsommarafhton - se sin tillkommande.

Midsommarafhton brukade ungdomarna uppsöka en plats, där fyra vägar korsade varandra och gingo därefter under tystnad runt densamma. Sedan satte de sig fullkomligt tysta och i hopp att få se någon komma. Fingo de då se någon, skulle den bli deras käresta.